

"de **GALEMA'S**

en **GALAMA'S**

door de eeuwen heen"

Verschijnt in het

voorjaar
(april)

17e jaargang nr.1, mei 2006

najaar
(oktober)

Galama/Galema

INHOUD

	Pagina
• Bestuur	2
• Van de redactie, bestuur en penningmeester	2
• Familieveria	3
• Grafrechten	4
• Familiefoto's Galama-Booms	4
• Slach by Galamadammen 12 septimber 1572	6
• Het is alsof je een bom gooit; Susan Galema	9
• Uit de losse hand van Geartsje Broekstra-Galama	10
• Steun van het thuisfront voor Annette Galama-Boers	12
• Nederlandse diva's, door Joost Galema	13
• Bij de NCRV herontdekte Joost Galema zijn fascinatie voor godsdienst	13
• Tekort technici, zegt Ysbrand Galema	14
• Perspectief in Rusland voor Sjoerd Galema	15
• Ambities van Sjoerd Galema in de Friese politiek	15
• Muntmeester Baukje Galama	16
• Einstein in Europa, volgens Titus Galama	16
• Commissie past op historie Bolsward	16
• Het winkeltje van de Stichting Galama/Galema	16

Zaterdag 8 juli 2006 Donateursdag in Harlingen, Franekereind 23

Hotel Restaurant 't Heerenlogement

Met vergadering, rondvaart en stadswandeling langs historische monumenten.

En natuurlijk tijd om bij te praten bij koffie, borrel en diner.

Vanaf 11.00 uur bent u als donateur van harte welkom op de jaarlijkse donateursdag van onze familie stichting die deze komende zomer in Harlingen gehouden zal gaan worden. Op de bijgaande brief staan meer details en een opgevastrook die u kunt insturen naar Geartsje Broekstra. Het belooft een gezellige dag te worden; u wordt tevens uitgenodigd om een **10 minutenpraatje te houden over familiewetenswaardigheden**. Wilt u daar gebruik van maken, neem dan even contact op met Geartsje. Tot ziens in Harlingen.

Programma:

11.00 ontvangst met koffie en iets lekkers
11.15 welkom voorzitter en donateurvergadering
10 minutenpraatjes
12.30 sluiting officiële gedeelte
13.00-14.30 rondvaart in Singelprinses
13.00-14.30 stadswandeling 45-90 minuten
15.00-16.30 tweede rondvaart en stadswandeling
16.30 bij borrel na- en bijpraten in
't Heerenlogement
18.00 diner

Het bestuur

Sjoerd Galema (1.14.137/147)

Voorzitter

Kloosterweg 21, 8741 KB Hartwerd
tel. 0515-569565

e-mail: galema@sis.fryslan.nl

Geartsje Broekstra-Galama

(1.13.69.1/133) Secretaris

De Watersnip 26, 8862 LN Harlingen;
Tel. 0517-430404

e-mail: jochem.broekstra@home.nl

Theo Galema (1.14.40/72)

Nummer 2, 8775 XD Nijhuizum

tel. 0515-541487

e-mail: theogalema@wanadoo.nl

Wieke Schimmel-Galama

(1.13.68.1/131)

Penningmeester en ledenadministratie.

Medenerweg 17

9892 TB Feerwerd

tel.: 0594-528575

E-mail: wieke-keeschimmel@planet.nl

nieuw

Eelco J. Galama (1.14.87/107)

Redactie krant

Nieuw Rapenburg 39, 8935 BG Leeuwarden; Tel. 058-2800016

e-mail: e.galama@chello.nl

Maikel Galama (1.14.131/140)

Archief/onderzoek

Boterdiep 24a, 9712 LP Groningen

tel: 050-3122322;

e-mail: maikelgalama@hotmail.com

Maaïke Galama (1.13.1.3/33)

Reporter familiekrant

Franciscushof 50

8801 MV Franeker

tel.: 0517-393184

E-mail: maaike.galama@hetnet.nl

nieuw

Kopij:

Als u leuke informatie heeft voor deze krant over de familie, stuur het dan naar de redactie, t.a.v. Eelco Galama, Nieuw Rapenburg 39, 8935 BG Leeuwarden
Tel. 058-2800016
E-mail: e.galama@chello.nl

Bankrekening St. Galema/Galama door de eeuwen heen:

30.87.66.814 of girorekening

5945270 t.n.v. St. Gale/ama, Feerwerd.

Van de redactie

Net is mijn voorjaarsvakantie naar Barcelona voorbij en kan de krant definitief afgemaakt worden. Eigenlijk was hij in april al klaar, maar had ik geen tijd meer voor correctie en drukken en nu is er op het laatste moment nog weer kopij binnengekomen die ik u niet wilde onthouden. Een paar mooie foto's zijn er bij Maikel Galama binnengekomen, van een niet meer bestaande familie Galama uit Wirdum, althans in mannelijke lijn.

En voor het eerst is er een munt in de familie geslagen en wel door Baukje Galama, burgemeester van Vlieland. We hebben nog geen echt exemplaar op de redactie kunnen bemachtigen, maar wellicht komt dat nog. Er schijnt iets van het familiewapen opgeslagen te zijn.

Over onze voorzitter Sjoerd Galema uit Hartwerd is veel publiciteit geweest en er zal nog wel komen; zo gaat dat met politici. Hij is overigens ook actief met een gezamenlijke boerderij in Rusland zo valt te lezen in deze krant. Een actief baasje! Je zou zo zeggen het voorzitterschap van de familievereniging kan er ook nog wel bij.

Op internet heb ik een leuk historisch verhaal gevonden over de slag bij Galamadammen. Historisch gezien interessant, maar misschien iets minder verband met de familie, maar wel met de naam Galama. Ook spreekt Titus Galama weer als wetenschapper en waarvan ik een korte samenvatting heb opgenomen, om het wat bondig te houden.

Maaïke heeft als nieuw redactielid een leuk interview gehouden met Geartsje over haar schilderijen en de tentoonstelling die is gehouden, zo lezen we reeds in het vorige familieblad. Een hele creatieve activiteit waarover we eigenlijk nog niet eerder publiceerden. Eigenlijk ook heel leuk dat we zo in deze krant weer wat meer verhalen hebben over het heden en activiteiten die de familie zoal bezig houdt. Wellicht dat we wat vaker interviews moeten doen, want wat heden geschiedt is morgen geschiedenis nietwaar?

Ik wens u veel leesplezier en hoop op weer een hoop kopij voor het najaarsnummer in oktober 2006.

Eelco Galama

Bestuur.

In het vorige nummer van deze krant heeft u al gelezen over de aanvullingen in het bestuur: Maaïke en Wieke hebben hun nieuwe taken al op zich genomen. Maaïke schreef een verslag van het interview met Geartsje. Wieke kwam er achter dat de financiële administratie overnemen nogal wat papierwerk met zich mee bracht, zoals de machtigingen en registratie bij de Kamer van Koophandel en dergelijke. Intussen lijkt alles goed te komen en zijn we weer goed bemenst in de Stichting. We zijn Maaïke en Wieke dan ook dankbaar voor het werk dat ze voor de Stichting doen.

Terwijl dit geschreven wordt, weten we ook dat voorzitter Sjoerd wellicht in de loop van 2006 andere taken in de samenleving op zich gaat nemen en dat we op zoek moeten naar een nieuwe voorzitter. Mocht u ideeën of suggesties hebben neem dan even contact op met iemand het bestuur.

Tot slot weten we zeker dat dit jaar weer een mooi jaar gaat worden. Deze krant is weer uit, met de laatste familieberichten en natuurlijk de uitnodiging voor de donateursdag op zaterdag 8 juli in Harlingen. Geef u vooral op en dan kunnen we weer even bijpraten. Wij verwachten wederom vele deelnemers op deze dag.
EG

Van de penningmeester

Intussen ben ik druk bezig met het overnemen van de financiële administratie en ledenadministratie van Theo & Theo Galema; een heleboel formulieren en zoekwerk om er even in te komen in al die adressen en dergelijke. Ik hoop dat de komende maanden zo goed mogelijk te doen. Diegenen die geen machtiging hebben gegeven aan de penningmeester voor automatische overboeking, worden verzocht om hun contributie van € 10 over te maken op bankrekening 30.87.66.814 of girorekening 5945270 t.n.v. St. Gale/ama, Feerwerd. Bij voorbaat hartelijk dank voor de medewerking.

Diegenen die een automatische machtiging hebben gegeven, zullen in de loop van dit jaar een afschrijving van € 7 krijgen.

Met vriendelijke groet,
Wieke Schimmel-Galama

Familievaria

In deze rubriek worden berichten opgenomen die bij de redactie binnenkomen en die door eigen onderzoek naar voren komen. Mocht u als lezer en/of familielid familieberichten willen opgeven, stuur die dan naar de redactie, p/a Nieuw Rapenburg 39, 8935 BG Leeuwarden. Tel. 058-2800016, of per e-mail: e.galama@chello.nl

Geboren

Op 20 oktober 2005 is geboren **Siemen**, zoon van Jelle en Jantien Douma-Galema (1.14.41, nr. 2/72) uit Workum.

Op 16 novimber is berne **Sietze Siebolt**, soan fan Haye Ketelaar (1.13.73, nr.4, kind 1/138) en Akke de Jong út Heeg. Sietze is in beppesizzer fan Thecla Galama en Dominicus Ketelaar.

2 december 2005 is geboren **Amarens Elisabeth**, dochter van Boudewijn (1.12.37, nr. 12, kind 6/157) en Stieneke IJdema te Blesdijke.

Geboren op 12 februari 2006 **Jo-an**, dochter van Luitzen en Femke Wesseli-Galema (1.14.42, nr.1/73) te Workum.

Jubileea

Op 12 februari 2006 waren **Herman Witteveen en Boukje Witteveen-Galama** (1.12.37, nr.5/157) 60 jaar getrouwd.

Op dinsdag 9 mei 2006 waren **Tjeerd Haarsma en Nelly Galama** (1.12.26, nr. 1/111) 60 jaar getrouwd.

Op 22 april 2006 vierden **Paulus en Lenie de Boer-Galama** (1.13.49, nr.

10/106) hun zilveren bruiloftsfeest samen met hun 4 kinderen en vele andere familieleden, vrienden en kennissen.

Getrouwd

Jelle Douma en Jantien Galema zijn getrouwd op vrijdag 8 juli '05. Jantien (1.14.41, nr. 2/72) is een dochter van Nico Galema en Eelkje Stellingwerff. Jelle Douma is een zoon van Herman en Janeke Douma uit Workum.

Hendrik Galema (1.14.28/47) is op 13 augustus 2005 getrouwd met **Lucia Velez**, geboren op 11 september 1961. Het huwelijk is voltrokken op de Dominicaanse Republiek in de stad Naqua.

Overleden

Op 7 december 2005 is overleden **Jelle Bosch**, schoonzoon van Johannes Ydema (1.11.14, nr1, kind 10/98) en Gatske Landman. Op 12 februari 2006 overleed hun zoon **Sjoerd Ydema**. Jelle Bosch was geboren op 25 april 1948 te Arum en is begraven op het kerkhof aldaar. Sjoerd Ydema was geboren te Slootdorp op 26 februari 1941 en is begraven op 17 februari dit jaar te Joure.

Temidden van haar familie is op 21 januari 2006 plotseling overleden te Leeuwarden **Anneke Bekema-Bleeker**, sinds 1 februari 1993 weduwe van Rudolf Bekema (1.11.3, nr. 3, kind 4/34). Anneke is gecremeerd te Goutum.

Helena Maria Juliana Kramer—Ypma overleed op 24 januari 2006. Zij was geboren op 30 augustus 1914 en sinds 6 april 1992 weduwe van Ysbrand Michiel Kramer (1.11.13, nr. 4, kind 6/90). Ze is op 27 januari begraven op de R.K. Begraafplaats te Bolsward.

Na voorzien te zijn van het Sacrament der zieken is op 26 januari 2006 overleden **Agatha Maria Andela-de Boer**. Sinds 16 december 1979 was zij weduwe van Paulus Sible Andela (1.11.11, nr.2, kind 4/84). Ze werd begraven te Bakhuizen.

Maria Theresia Hoekstra-Miedema (Marie) overleed op 6 februari 2006. Zij was geboren op 2 november 1931 en sinds 9 september 2003 weduwe van Dirk Hoekstra. Ze is op 11 februari te Wijtgaard begraven. Maria was gehuwd

met Dirk Hoekstra, zoon van Jan Hoekstra (1.12.33/133) en Jourika Huisman. Jan Hoekstra trouwde voor de tweede keer met Elisabeth de Vries, weduwe van Tjebbe Galama.

Ook op 6 februari 2006 is overleden te Bolsward **Lieuwe Landman**, getrouwd met Gatske Elisabeth Galama (1.12.37, nr. 1/156). Lieuwe was geboren te Oudega (W) op 15 juni 1914 en te Blauwhuis begraven.

7 februari 2006 is te Dronrijp overleden **Schelte de Haan**. Hij was geboren op 13 oktober 1916 en sinds 3 oktober 1988 weduwnaar van Wikje Tolsma. Schelte is gecremeerd te Goutum. Hij was de vader van Tine de Haan en schoonvader van Joop Galama (1.14.69/94).

Op 23 februari 2006 is te Sneek overleden **Pieter Galema** (5.12.9/187). Hij was getrouwd met Geertje Galema-Hettema. Pieter was lid in de Orde van Oranje Nassau. Hij is op 28 februari op de begraafplaats bij de Hervormde Kerk te Spannum begraven.

In Baarn overleed op 27 februari 2006 **Maria Clasina Elisabeth Galema** (Riet, 1.12.18, nr.1/79), weduwe van Piet Brantjes en eerder weduwe van Wim van Liempt. Zij was geboren in Den Bosch op 13 november 1921. Zij is op 4 maart te Baarn begraven.

Op 6 maart 2006 is te Groningen overleden **Jan Yde Noordmans**. Jan, geboren te Iens op 3 april 1946, is een broer van Tjitske Noordmans, die getrouwd is met Meije Galema (5.12.12/188).

In Dokkum is op 7 maart 2006 overleden **Agatha Elizabeth Holman-Galama** (Akke 1.12.32, nr.7/131). Zij is aldaar ook begraven op de R.K. begraafplaats. Ze was weduwe van Johannes Holman, die op 8 november 1992 overleed.

Op 29 maart 2006 is overleden te Amersfoort **Froan Jorna**, zus van Teatske Jorna, die getrouwd was met Sixtus (Sikke) Galama (1.13.52/113). Froan was lid van de congregatie van de Kleine Zusters van St. Jozef. Haar broer **Tsjipke Jorna** was iets eerder overleden op 25 November 2005.

Lenie en Paulus

4 april 2006 is te Workum overleden **Piet Ulbe van Poelje**, echtgenoot van Aukje van Poelje-Galema (1.13, nr 6/74). Piet werkte bij Ule en Hiltje Haarsma (1.12.26, nr 1, kind 3/112). Piet was geboren op 4 maart 1946 te Workum.

Op 13 april is overleden te Woudsend **Johannes Siebe Bouma**, geboren 5 juli 1930 te Tjerkgaast. Hij was eerder getrouwd met Bettie Bonekamp (1.11.11, nr. 3, kind 5/84) en nu getrouwd met Jetske de Vries. Johannes is begraven te St. Nicolaasga.

29 april 2006 is overleden te Hico in Texas USA, **Jan Leijendekker**. Jan was getrouwd met Hedwich Haarsma (1.12.26, nr1, kind 9/112).

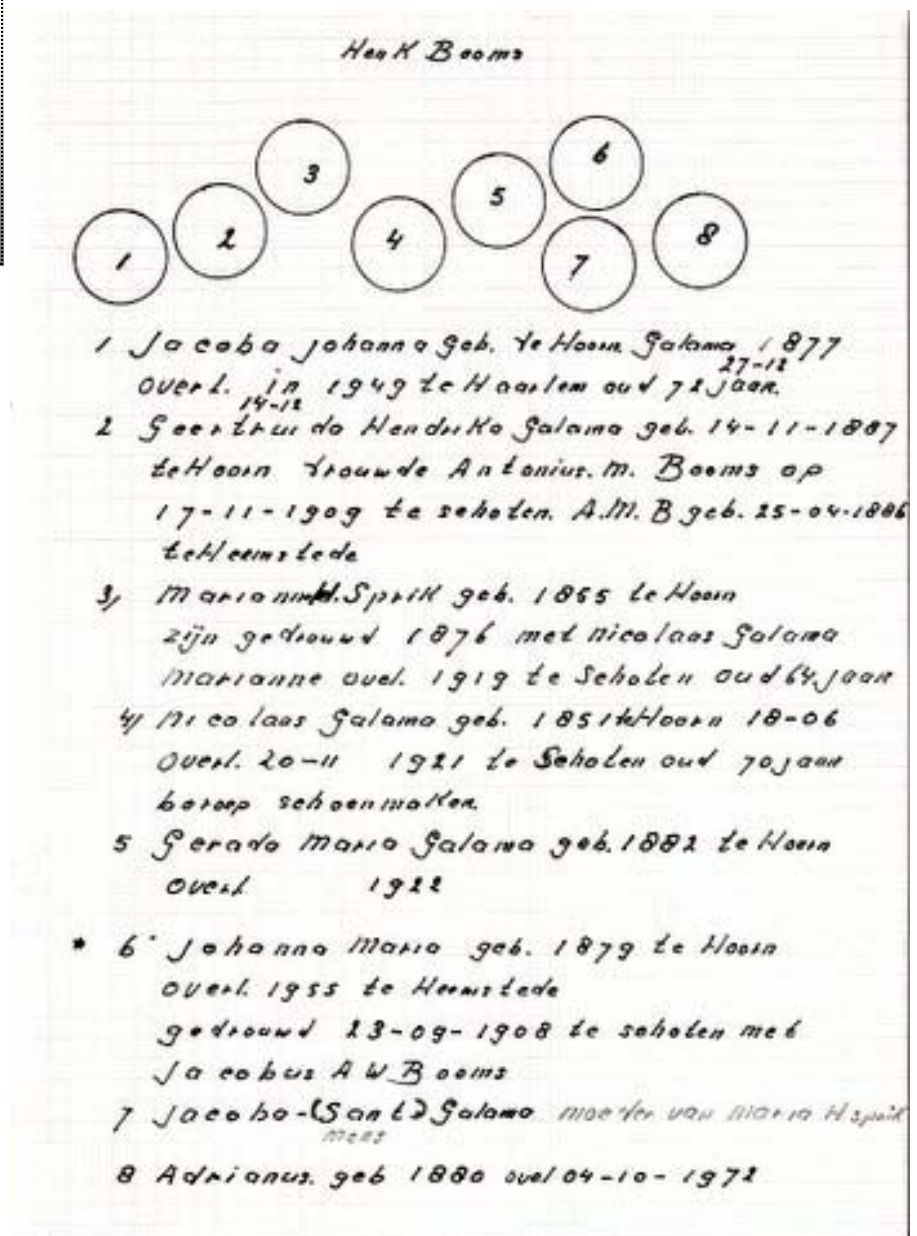
Het bestuur van De Stichting *Galema's en Galama's* door de eeuwen heen wenst de nabestaanden van overleden familieleden veel sterkte bij de verwerking van het verlies van hun dierbare geliefden.

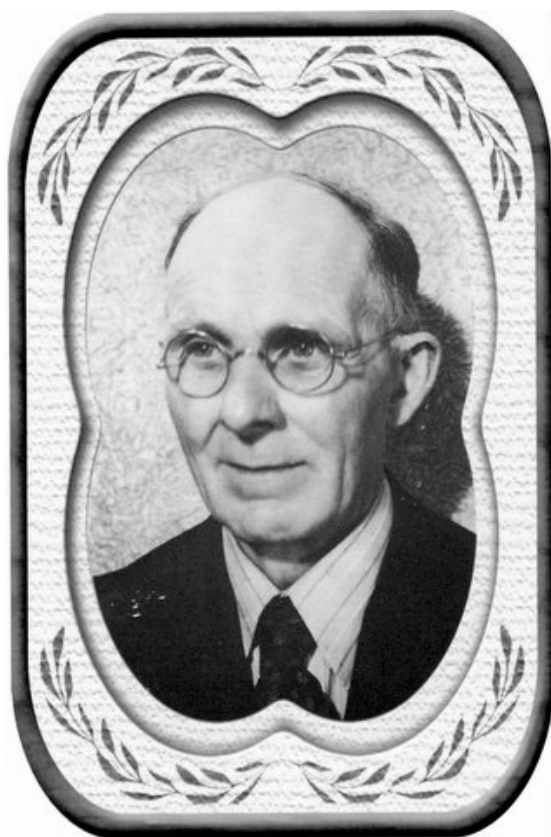
Grafrechten

Ik ben **Francisca Boudina (Cissy) IJdema -Galama** (1.12.37, nr. 12/157), jongste dochter van Sjoerd Galama en Francisca Wijbenga).

Mij is door de R.K. parochie "Sint Vitus" te Blauwhuis bericht, dat de huur van het graf :1A-2-33 van **Jacobus Franciscus Galama** (1.11.16, nr. 9/135) (zoon van Haije Galama en Gatske Postma) is verstreken. Mij is gevraagd of dat ook verlengd moet worden. De leden van onze familie (kinderen van Sjoerd Galama en Francisca Wijbenga) hebben geen behoefte daartoe. Misschien heeft iemand anders van de nakomelingen van Haije Galama en Gatske Postma er wel belang bij, dan kan men zich wenden tot de heer M Jonker, Vitusdijk 29, 8615 LN Blauwhuis tel. 0515 579891.

Meldt niemand zich, dan wordt de huur eind dit jaar niet verlengd en het graf opgeheven. De huur voor 10 jaar is € 253,50.

**Uit de oude
doos,
Van vermoedelijk
Galama-Booms
familie**

**Wie zijn de personen
op deze pagina ge-
toond? Reacties graag
naar de redactie.**

De foto's op pagina's 4 en 5 werden ons opgestuurd door Bert Kedde uit Australië en betreft familie genoemd onder nummer 2.12/169 van het familieboek. Van deze familie, waarvan in mannelijke lijn geen nabestaanden meer zijn, waren tot nu toe geen foto's in het familieboek opgenomen en daarom zijn we erg blij met deze foto's.

Alle foto's behoren waarschijnlijk bij de Galama-Booms familie. Tot nu toe is het ons niet gelukt dit achterhalen wie de mensen op deze foto's zijn. Bert Kedde wist het niet, Henk Booms—de bron—is niet te bereiken. Kunt u ons helpen? We horen het graag op de redactie.

Slach bij de Galamadammen 12 Septimber 1572

De striid bij de Galamadammen en de opstelling fan de stridende troepen tusken en op de Ottepoel, Morra en Kuilart binne mei tsientallen oare fan 16de iuske ôfbyldingen fan Fryske plakken yn 1993 yn argiven yn it Saksisches Hauptstaatsarchiv yn Dresden fûn en yn 1998 presintearre ûnder de titel *"De Robles Atlassen. Vestingbouwkundige plattegronden en het verslag van een veldtocht yn Friesland in 1572"*.

Wie en hoe en wat spile yn dy tiid? In koarte útlis: Oernaam út boppesteande presintaasje fan D.P. de Vries de Ryksargivaris yn Fryslân en oaren.

It giet dan oer it jier 1572, it jier wêryn de Wettergeuzen besochten de macht oer te nimmen. Dit mislearre en dat kaam foaral troch effektive tsjinstân dy Caspar de Robles, de luitenantstedhâlder fan de regearing fan Filips II organisearre.

Caspar de Robles

Yn Fryslân bekend as de stiennen man, hat in grut plak yn de Fryske skiednis krige. It stânbyld fan him op de seedyk bij Harns fertelt ús fan syn krêftich yngripen mei it wjeropmeitsjen fan de seediken nei de "Allerheiligenvloed" yn 1570. Dit optreden hat yn it gefal fan it dykjen in grutte wurdearring krige.

Kreftdiedich wie ek it skaaimerke fan

Wettergeus Lumey by Den Briel

Casper de Robles bij it bestriden fan de Opstân. Yn de jierren fan syn bewâld waard it programma fan de "Contra-Reformatie" útfierd. En in mannichte oanhingers fan de nije religy moast flechte, in grut part derfan nei Emden. Ek op bestjoerlik mêd wist hij de balâns tusken de lânhear en de steaten as fertsjinwurdigers fan de gewesten yn it foardiel fan de kening troch te setten. De Steaten dy oan dan ta mei wikseljend sukses de gewestelike selsstannigens ferdigenen omdat hja betingsten stelle koenen bij it tastean fan belêstingen ferlearen ûnder syn bewâld hieltiid mear foech. Fan dizze kant fan De Robles is folle minder bekend. De Fryske Alva? Wylst Alva de skiednis yngiet as de grutte ûnderdrukker komt syn trouwe maat yn it noarden fan de lege lannen der aardich skjûn foarwei. Caspar de Robles waard yn 1527 berne yn Portugal. Syn mem wie de minne fan Filips II en derom groeide Caspar as minnebroer op oan it hof fan Karel V yn Madrid. Hij makke in karriêre as soldaat en bestjoerder. Yn 1568 kaam hij as kolonel yn it gefolch fan Alva nei de Noardelike gewesten en liet yn Grins in sitadel bouwe dy't bedoeld wie om krekt as de Fryske blokhûzen de stêd mei in garnizoen yn betwang te hâlden. Ek Fryslân soe mei dizze hurde bestjoerder te meitsjen krije want mei de Alderheljenfloed yn 1570 wêrby 300 Friezen it libben lieten, wie der, sa as wenst yn Fryslân, tsiederij oer wa it dykjen betelje moast.

Mar de Robles twong de Friezen earst te dykjen en it skeel oer de ferdieling fan de kosten dêrnei mar troch te setten. Hij krige derfoar in soad wurdearring en yn 1576 waard in monumint "De stienen Man" foar him oprjochte op de seedyk bij Harns. Yn 1572 waard De Robles beneamd as Luitenantstedhâlder yn de noardelike gewesten en de heechste fertsjinwurdiger fan de kening fan Hispanje en ein 1573 waard er beneamd ta stedhâlder yn Fryslân en Grins. Hij bestrid de rôftochten dy't de wettergeuzen yn Fryslân en Grins ûndernamen troch in

soarte fan kustwacht te organisearjen. Doe de geuzen yn 1572 nei it ynnimmen fan Den Briel sawat it hiele gewest Hollân yn hannen krige, soarge hij krekt op tiid foar legering fan betroubere Waalske (hiersoldaten) soldaten yn de wichtichste militêre steunpunten fan it gewest, de blokhûzen fan Ljouwert, Harns en Starum. Letter waarden ek noch inkele kleasters fersterke.

De Geuzen

Sûnt 1568 wienen tûzenen sympatisanten fan de Nije Leare en fan de opstân út Nederlân flechten, harren besittingen waarden yn beslach nommen. Mei de namme geuzen waarden dyjinge oantsjuten dy't de regearing mei geweld bestrieden. Hja fochten meast op see sadwaande de namme wettergeuzen. Hja berove hannel- en fiskersskippen en dienen geregeldwei ynfallen op it lân, tsjerken en kleasters wienen faaks it doel. Hja hienen yn it Eastfryske havenplak Emden har thúshaven mar ek wol yn Ingelske havens. Yn de eagen fan de regearing wienen de wettergeuzen gewoane seerovers mar harren eigen oertsjûging wie dat harren optreden dutsen waard troch de wet om 't hja kaperbrieven fan de prins, Willem van Oranje, hienen. Dermei waarden se troch him, as foarst fan Oranje, machtige om de fijân safolle mooglik skea oan te dwaan. De prins hie dan it rjocht op in tsiende part fan de bût.

De lieding fan Willem van Oranje oan de float wie swak. Yn de praktyk wurken se op eigen man en boet en dienen harren eigen dingen. Admiraal Willem van der Marck, heer van Lumey en syn Koudumer adjudant Feye fan Inthiema hienen noch de measte ynfloed. Ek yn de súdwesthoeke kamen de geuzen wol oan lân. Op 17-05-1570 plunderen se de tsjerke en de bewenners dêr fan Hylpen, 26-11-1570 plondering fan Warkum en Jannewaris 1572 in ynfal bij Makkum.

Filips II skriuwt in brief oan de steaten fan Fryslân wêryn hij der op oanstiet dat hja maatregels nimme tsjin dizze rebellen en de ynwenners ferbiede de geuzen te helpen.

De ynfallen waarden nei de ynname fan Den Briel oars fan karakter, men besiket no de plakken fest yn hannen te krijen en te hâlden foar de prins. Inkhuzen komt op 10 juny yn hannen fan de prins en wie

in goede útfalsbasis foar in oanfal op Fryslân. Mar ek út it suden wei waarden oanfallen dien. Ein Juny waard besocht De Kúnder en Bloksyl in te nimmen . Dat mislearre om't dêr tidich Waalske soldaten wienen. Doe gienen de geuzen op troch Gaasterlân nei Sleat, dizze stêd waard ynnommen en in ferdigening organisearre mar begjin July waarden hja hjir ek ferdreaun troch de soldaten út de Kúnder. Dernei folge in nije ynfal bij Bloksyl. De troepen fan De Robles koene dizze kear net foarkomme dat it kastiel fan Vollenhove ferovere waard. Ek oare plakken as Kampen, Stienwyk en Genemuiden waarden troch de geuzen ferovere. De prins beneamde Joost van Schouwenburg (syn offisjele namme wie: Jobst II graaf van Holstein-Schaumburg) as lieder fan de geuzen yn Fryslân. Hij festige it foarlopich bestjoer yn Frjentsjer.

Begjin Augustus fûn De Robles de sitewaasjes sa bedriigjend dat hij him werom loek op de blokhûzen yn Starum, Harns en Ljouwert. It wie no foar de geuzen lichter de oare plakken te besetten, mar swierder om het hiele gewest yn hannen te krijen want de Blokhûzen wienen allinne nei in lange belegering yn hannen te krijen. Op 14 Augustus besetten de geuzen wêr de Kúnder, Eastmahorn en Dokkum. Undertusken die De Robles alle war om in garnizoen yn Snits te krijen, mar it

stedsbestjoer wegere harren ta te litten dêrtsjinoer lieten hja op de achtsjende in groep geuzen deryn.

Op 24 Augustus besochten de geuzen om Starum te feroverjen dat slagge foar de stêd mar net wat betreft it blokhûs. Ek it besykjen Sleat wer yn hannen te krijen mislearre. In pear dagen letter lieten de stedsbestjoeren fan Boalsert en Frjentsjer in ienheid geuzen binnen. De geuzen hienen no trije wichtige stêden yn hannen en dat wie it hichte punt fan de ynfal.

De Robles besocht yn Dokkum in betrouber garnizoen te legerjen. Die waarden oanfallen troch in geuzelegerke holpen troch de befolking mar die koenen de stêd mar in pear dagen hâlde want Dokkum hie doetiids gjin festingwurken.

Doe de Waalske troepen út Grins en Ljouwert de tsjinoanfal ynsetten, moasten de geuzen de stêd priisjaan en doe folge in plondering fan de stêd wêrby goed 400 minsken it libben ferlearen.

Op 10 Septimber wêr in oerwinning foar De Robles: Starum waard nettsjinsteande in oermacht fan 1200 geuzen opnij ferovere en it blokhûs ûntset. Inkele dagen dernei waarden de geuzen yn de slach bij de

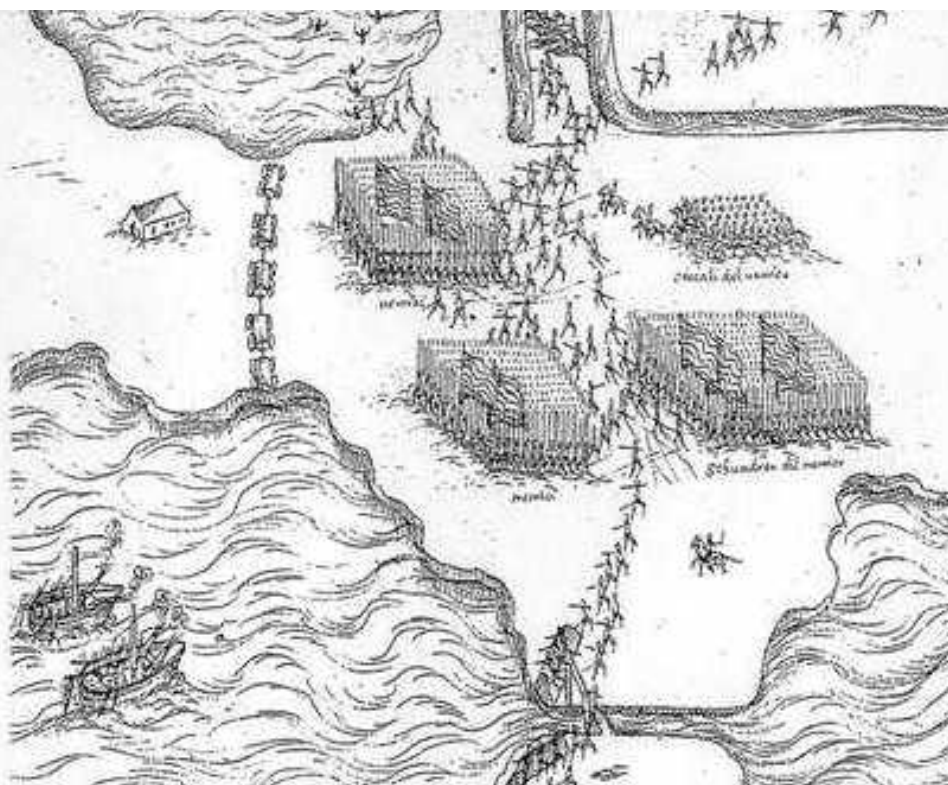
Galamadammen ferslein en dêrby rakken 150 geuzen dea. Dit wie in swiere slach foar de geuzen. De wiken derop waard Frjentsjer troch De Robles belegere mar dat slagge direkt net, wol waarden de geuzen Dronryp útjage. It wie de lieder fan de geuzen wol klear dat it tij begie te kearen. Op 18 novimber gie Joost van Schouwenburg fan Frjentsjer nei Makkum mar moast ek dat plak op de 22ste opjaan en tagelyk ferlieten de geuzen Boalsert en Snits. Sa hie De Robles feitelijk hiel Fryslân wêr yn hannen. Wat oerblau wie wat efterhoede fjochterij. De measte geuzen wennen wêr as ballingen bûten de provinsje. Earst yn 1580 kaam de folsleine ommekear. Mar doe hie De Robles al plak makke foar Rennenberg.

De opstân yn Fryslân

Fryslân wie yn de 16de ieu in part fan de Habsburgse Nederlannen. Keizer Karel V stribbe nei de foarming fan in sterk sintraal bestjoer foar alle gewesten. En syn soan Filips II soe dit belied mei krefte trochsette.

Dit belied hie fan gefolgen dat yn alle gewesten in krêftige opposysje ûntstie, want men stie tige op de eigen bestjoerlike sizzenkip. Yn Fryslân diene de Steaten dan ek in berop op de oerienkomst dy't yn 1524 bij it festigjen fan it bewâld fan de Habsburgers sletten wie.

9. Geuzenacties bij de Galamadammen, 1572. Detail van de nieuwskaart uit Austin, 1572. Geheel links schepen met troepen van Caspar de Robles die de aanval op vier regimenten geuzen hebben ingezet.

Yn it begjin gie it ferset foaral tsjin de tanimmende belestingdruk en it beheinen fan de bestjoerlike selsstannigens. Letter spile der ek de saak fan de Nije Leare in rol. De Habsburgers namen in hurde en ûnfersoenlike hâlding oan tsjin de opkommende Reformaasje.

It stringe optreden tsjin de ketters hienen de minsken in wearzgje fan, net allinne op minsklik mêd, mar ek om se it selsbestjoer fan tsjerke, de kleasters en it gewest oantaasten. De Byldestoarm dy't yn Flaanderen útbriek brocht yn alles mear geweld. Yn Fryslân gie it mei de Byldestoarm in stik rêstiger, mar de minsken fan de nije leare koene no ek hjir iepenlik harren tsjinsten hâlde.

De gewestlike oerheden kamen de protestanten oeral temjitte, op 5 Septimber waard yn de Sint Vitus tsjerke, die doe noch bij de Aldehou stie, de earste protestantske tsjinst hâlden. Mar alree blik dat de kening en it Brusselske regear fan gjin tajaan witte woe. Yn 1567 waarden alle tasizzingen oan de protestanten weromdraaid. En in protte protestanten naaiden út nei it bûtenlân en waarden balling. Foaral de Eastfryske stêd Emden berge in soad flechtelingen.. Willem van Oranje dy ek flechten wie, waard harren wichtichste lieder.

De kening beneamde in nije lânfâd, de hartoch van Alva. Hij krige de opdracht om oarder te bringen en de opstannelingen te straffen. Dêr waard in nije rjochtbank oprjochte de "Raad van Beroerten".

In 1568 foel Loadewyk fan Nassau, een broer fan Willem van Oranje, mei in legerke hiersoldaten en ballingen de Grinzer Ommelannen binnen. De ynfal wie it sein foar hûnderten sympatisanten om harren hjir bij te foegjen. It like earst tige goed. Yn de slach bij Heiligerlee fersloech Loadewyk in regearingsleger ûnder lieding fan Aremberg, die ek it libben liet bij dy striid.

Loadewyk koe gjin goed gebrûk fan de oerwinning meitsje want de regearing hie de stêd Grins krekt op tiid mei in grut garnizoen beset. En doe Alva der mei noch mear troepen oan kaam loek Loadewyk him tebek yn Dútslân. De opstannelingen wienen nei it bûtenlân

jage. Willem van Oranje besocht mei de ballingen it regear sawol op it lân as op see te bestriden. De wettergeuzen diene oerfallen op de skipfeart en ek wol op it lân. Under harren wienen in soad friezen. Harren oer- en ynfallen wienen lestich mar hienen foar de striid fan Oranje net sa'n grutte wearde.

Yn Fryslân wie de ferhâlding tusken regear en de steaten tige wizige. De steaten moasten om te begjinnen tasizze in bedrach op it kleeft te lizzen foar de bestriding fan de wettergeuzen. .

It plan foar de ynfier fan de nije belesting de sa neamde "tiende penning" koe ôfkocht wurde foar 128000 gûne, foar die tiid in ûnbidich grut bedrach. Ek de tsjerke waard reorganisearre. Fryslân waard in apart bisdom, der kaam in eigen biskop Cunerus Petri. Dizze moast yn Fryslân it plan foar de Kontra-reformaasjes útfiere.

Op 1 april 1572 besetten de geuzen Den Briel en ferklearren de stêd foar de prins. De geuzen krigen yn koarte tiid sawat hiel Hollân útsein Amsterdam yn hannen.

Ek yn Fryslân wie in soad steun foar de Opstân. Yn augustus weagen de geuzen in ynfal út Hollân wei. De steden Snits, Boalsert en Frjentsjer gienen ek mei de Opstân mei en lieten geuzen binnen. Ek trije fan de seis deputearren sleaten har bij de Opstân oan. Ien fan harren wie Doeke fan Martena. It útsjoch foar de Opstân wie yn Fryslân net geunstich.

Caspar de Robles begie direkt nei it nijs fan Den Briel mei de ferdediging op oarder te bringen. Hij hie betroubere soldaten ynhiert en de blokhûzen fan Starum, Harns en Ljouwert beset. It regear wie klear foar de striid. De wettergeuzen hienen harren haadkertier yn Frjentsjer festige. Harren oanfierder wie in Dútske foarst Jobst II, graaf fan Holstein-Schaumburg. In de literatuer wurd er meast Joost van Schouwenburg neamd. It Sjaardemaslot yn Frjentsjer wie it haadkertier. De geuzen wienen militêr fier de mindere. De blokhûzen koene allinne nei in lange belegering yn nommen wurde. Boppedat hie de Robles genôch soldaten om direkt in tsjinoanfâl te dwaan.

Doe der ek berjochten kamen oer in strafekspedysje nei it noarden ûnder

lieding fan Don Frederik de soan fan Alva, ferlear men de moed. Ein 1572 hie De Robles Fryslân al wer safier yn de macht dat it tsjinregear en Schouwenburg flechten. Frjentsjer, Boalsert en Snits joegen hearren oer en krigen in garnizoen. De Opstân fan 1572 wie yn Fryslân mislearre. Allinne yn Hollân koe men steande bliuwe. Opnij moasten in soad dy't meidien hienen oan de Opstân flechtsje nei Hollân en East-Fryslân.

Yn de fjouwer jierren dy't no kamen koe De Robles it gesach fan it Brusselske regear sawat sûnder tsjinstân hanthavenje. Er wie oan ien wei grutte jildneed fanwegen de militêre útjeften en De Robles ûntfotsele dat de Steaten. Dat ûntaarde sa stadich oan yn ôfsetten.. En de Steaten koene sjoen de tastân, oars net dwaan as de fernederingen ûndergean. Earst oan de ein fan 1576 wienen der nije kânsen foar de Opstân in Fryslân. In dat jier ferlear it regear yn Brussel de macht fanwegen de opstân yn Brabân en Flaanderen fan de hiersoldaten dy't betelling fergen fan it soldij dat hja noch te goede hienen. De plondering fan Antwerpen stiet bekend as de Spaanske Furie.

Alle gewesten geane mei-elkoar om harren fan it oproerige en de rôvende soldaten te befrijen. Willem van Oranje, de stedhâlder fan it opstannige gewest Hollân krige de lieding fan in tsjinregear fan de opstannige gewesten yn Brussel. Dizze regearing beneamde George fan Lalaing, graaf van Rennenberg ta stedhâlder fan de noardelike gewesten. Dit ienheidsfront tsjin Filips II soe net lang hoek hâlde. In 1578 sleaten de súdlike gewesten harren wer oan bij de kening in de "Unie van Atrecht". De noardelike gewesten hâlden fest oan de Opstân en sleaten de "Unie van Utrecht". De striid soe trochgean as in striid tusken it katolike suden en it protestantske noarden. Doe der praat gie dat ek Rennenberg him wer bij de kening oanslúte woe, namen in Fryslân de minsken fan de Opstân yn begjin 1580 de macht oer. Ien fan de earste maatregels wie it ferbieden fan de Katolike Earetsjinst en it opheffen fan de kleasters.

De gewesten die meidienen yn de "Unie van Utrecht" setten as " Republiek der Verenigde Nederlanden" de striid tsjin Spanje troch. It soe noch oan 1648

duorje foar dy striid mei de Frede fan Münster beëinige waard. Yn Fryslân wie de striid al earder ôfrûn. Yn 1586 waard yn de slach bij Boksum de lêste striid striden.. Nei it "Twaalfjarig Bestand"(1609-1621) hie de striid him ferlein nei de súdlike gewesten. Inkelde wie der ris in ynfal, sa yn 1622, doe't Spaanske troepen oan Hearrenfean takamen.

De Robles atlassen

Der binne yn koarte tiid trije manuskriptatlappen boppe wetter kaam: In het Sächsisches Hauptstaatsarchiv yn Dresden, Yn it Harry Randsom Research Centre fan de University of Texas yn Austin en yn de Bayerische Staatsbibliothek yn München. Yn dizze samlingen is Fryslân in part fan it oare Nederlân, meast oantsjut as Flaanderen. Yn de atlas út München binne fierder noch ôfbyldingen út Itaalje en Easteuropeeske lannen.

Mei dizze fynst is yn koarte tiid it beskikbere kaartemateriaal ferdûbele. Oant dan ta wienen wat de stedsplattegrûnen betrefte, út de jierren foar 1580 allinne die fan Jacob fan Deventer fan de Fryske Alvestêdden bekend. De atlappen jouwe net allinne foar deselde plakken hjir no mear fergelikingsmateriaal oan ta, mar ek kaarten fan oare plakken as de Galamadammen, Lemmer, Makkum, Dronryp, Berltsum, Eastmahorn en de kleasters Eanjum en Lidlum wêr't noch gjin ôfbylding fan bekend wie.

De kaarten út Austin jouwe in soad details fan de ôfbylde gebouwen. Sa is op de plattegrûn fan Ljouwert û.o. de kleastergong bij de grutte tsjerke te sjen, it bestean derfan wie oant op heden allinne bekend út argeologysk ûndersyk. Op de plattegrûn fan Starum is it plak fan it yn 1397 boude kastiel fan Albrecht fan Beieren oanjûn. Opmerklik is dat de measte plakken yn beide atlappen mei gruttere as lytsere ferskillen ôfbylde binne.

De details op de kaarten binne net altyd betrouber. Soms hat de tekener de saken op syn eigen gefoel yntekene. Dúdlik wurdt dit bij de kaart fan Starum út de atlas út Austin. Op dizze kaart binne alle húzen útsein de wichtichste gebouwen allegear itselde yntekene. Alle trije atlappen bestean út twa soarten kaarten.

De measte binne festingboukundige plattegrûnen út de jierren 1568-1579. Bij dizze soarte binne net allinne kaarten fan de Noardelike Nederlannen, mar ek kaarten fan Súd-Nederlânske festingen. De oanwêzigheid fan die kaarten kin mooglik ferklearre wurde út de relaasjes die De Robles mei dy gebieden hie. Troch syn houlik krige er net allinne besittingen yn Eartlies, ek syn tittel, Heer fan Billy, in plak yn dat gewest, krige er sa. De oare soarte fan kaarten binne nijskaarten dy, as in stripferhaal, in tige goed bield jouwe fan de striid dy't Casper de Robles mei syn troepen fierde tsjin de geuzen. Op ien fan de kaarten sjogge we him sels as hynsterider tekene. Men wol wol ha dat er dizze kaarten meitsje litten hat om him letter bij it Habsburgse gesach ferantwurdzje te kinnen.

Bron: www.notalgisch.koudum.nl; itdoarp; of webside Koudum

"Het is alsof je een bom gooit!"

Door het afsteken van vuurwerk zijn er vorig jaar 650 mensen gewond geraakt en viel er zelfs een dode. Reden genoeg voor Bureau Halt om vlak voor de kerstvakantie scholieren te waarschuwen voor de gevaren van vuurwerk. „Voor jongelui gaat het om de kick van de klap. Hoe harder hoe beter", zegt Haltvoorlichtster Susan Galema.

door Annemarie Raaff

EINDHOVEN — Susan Galema (1.14.36, nr.3/71) gaat langs VMBO-scholen in de regio Eindhoven om les te geven over de gevaren van vuurwerk. In deze regio is het nodig ook, want vol-

gens haar worden er veel illegale knallers in het nabijgelegen België gekocht. Met het lik-opstuk-beleid stuurt de politie jongeren die betrapt worden met illegaal vuurwerk meteen door naar Bureau Halt, het preventiebureau voor jeugdcriminaliteit. Dé brugklassers van het Stedelijk College in Eindhoven komen rumoerig het lokaal binnen. Galema staat met stagiaire Sanneke van Zeeland voor de klas. „Wie steekt er wel eens vuurwerk af?", vraagt de Haltvoorlichtster. Meer dan de helft van de klas steekt zijn vinger op. Voor enkele leerlingen gaat het om mooi siervuurwerk, maar de meesten gaan voor „de knal, alsof je een bom gooit." En niet iedereen koopt het vuurwerk netjes bij het gerenommeerde verkooppunt. Een jongen biecht op het vuurwerk wel eens in België te kopen om zo aan strijkers te komen. Galema haakt daar meteen op in. Op het schoolbord tekent ze een strijker en wijst de kinderen op de gevaren ervan. Ze vraagt of de leerlingen wel eens piramides bouwen van vuurwerk of rotjes aan elkaar vastbinden. Enthousiast vertelt een leerling dat hij dat wel eens doet en een rotje doormidden breekt en het kruit eroverheen strooit. „Zo maak je eigenlijk een bom", stelt Galema. „Negen van de tien keer gaat het afsteken goed, maar moet je je eens voorstellen dat door jouw toedoen iemand zijn oog verliest", speelt ze in op het geweten. De jongen reageert beteuterd: „Dat zou niet fijn zijn, nee." Om haar verhaal kracht bij te zetten vertelt Galema dat er vorig jaar 650 gewonden zijn gevallen door het afsteken van vuurwerk. Vorig jaar is er zelfs een dode gevallen. De klas schrikt van de cijfers die worden opgenoemd. 'Bron: Spits

Uit de losse hand

Door Maaike Galama

Van 3 december tot 18 januari j.l. is in Restaurant Hotel 't Heerenlogement in Harlingen de expositie gehouden van waterverf- en acrylschilderijen van Geertje Broekstra-Galama (1.13.69.1/133). De expositie was genaamd: 'Uit de losse hand', een titel passend bij de schijnbaar losjes uit haar leefomgeving gekozen onderwerpen als ook bij de ogenschijnlijk vrije en experimentele schildertechnieken.

Geertje schildert, omdat ze het leuk vindt. Het woord 'leuk' gebruikt ze dan ook regelmatig als ze over haar liefhebberij spreekt. Drie jaar geleden zette haar buurvrouw een schildercursus op voor buurtbewoners. In die tijd was Geertje's hobby eigenlijk schaatsen wat ze deed met een groepje verpleegkundigen, maar dat werd moeilijk toen ze bekkeninstabiliteit kreeg, waarvan het herstel zeer langzaam verliep. Daarom deed Geertje haar schaatsen weg en besloot ze schilderen een kans te geven. Al op de Havo en Pedagogische Academie had ze tekenen als specialiteit gekozen, maar ze had niet eerder met waterverf gewerkt. Ze betwijfelde of ze daar het geduld voor zou hebben: waterverf trekt in het – al dan niet natte – papier in en totdat het droog is kun je op die plek niet verder werken. Dan kun je alleen aan een andere plek verder of wachten.

Laat nu juist het drogen de spanning geven waar Geertje van geniet, want, zegt ze, je weet nooit hoe iets opdroogt. Het droge resultaat is altijd anders dan wat je verwacht als het nat is. Welke variant van verfgebruik ook: met natte verf op nat papier, droge verf op nat papier, nat op droog of droog op droog, het is afwachten hoe het uitpakt. Geertje gebruikt het liefst katoenpapier, want dat neemt het meeste water op. Als voorbeeld laat ze een vrouwsfiguur zien, waarbij erg nat gewerkt is. Daardoor zijn er bij het drogen spontaan ringetjes ontstaan, die bloemkooltjes worden genoemd. De ringetjes dragen ontegenzeggelijk bij aan effect van het stuk. Ook bij een aquarel met twee kippen is ten volle gebruik gemaakt van het inzuigen van het papier. De afbeelding is zeer kleurig en spreekt aan door zijn huiselijke, bijna gezellige uitstraling. Met wat lijnen witte couach is aan de veren wat extra detail gegeven. Een ander stuk dat opvalt door mooi kleurgebruik is een groot

schilderij van clematis in een wijde pot. Paarse, roze en witte bloemen harmoniseren met elkaar en vinden reflectie in de paarstinten van de schaduwpartij rond de pot. Mooi kleurgebruik is een kenmerk dat de stukken gemeenschappelijk hebben, of het nu bloemen zijn, een winterlandschap, een adelaarskop in veel kleuren neergezet, een groep huisjes in veel kleur of juist een neergezet in bruin en sepia tinten.

Aquarelverf leent zich bijzonder goed voor het mengen van kleuren, vindt Geertje. Je kunt het goed op het palet mengen, maar zelf geeft ze meestal de voorkeur aan mengen op het papier. Zo kan ze de kleuren laten invloeien of een genuanceerde schaduw aanbrengen. Ze vertelt van haar docent tekenen op de Havo, de heer Voorzanger, en hoe destijds door de pubers niet begrepen werd wat hij hen wilde overbrengen. Hij was toen al een oudere man, een echt conventioneel kunstenaar, en leerde de scholieren volgens stringente regels: de theorie van de primaire en secundaire kleuren, de verf in een bepaalde volgorde op het palet. Als grappig ervaarde Geertje het toen het haar opviel dat de kleuren die ze zelf uitkoos voor haar werk dezelfde waren die ze op de Havo had leren gebruiken. Ook merkte ze toen dat ze zich nog heel veel herinnerde van de kleurentheorie en ook van mengen. Achteraf gezien heeft ze dus veel aan de lessen van de heer Voorzanger gehad. Dat heeft ze hem recentelijk ook laten weten door een kaart te schilderen en hem deze te sturen met een verhaaltje erbij: het was zo gek nog niet wat hij ons leerde.

Het leukst – opnieuw dat woord – vindt Geertje het experimenteren en het durven tijdens het schilderen. Dit wordt door anderen gewaardeerd in haar werk, onder andere door haar docent die dit aspect aanhaalde bij de opening van de expositie. Gezien er geen witte aquarelverf bestaat dienen er andere manieren te worden gevonden om de gedeelten die je op het eindresultaat wit wilt hebben vrij te houden van de intrekkende verf. Daar bestaat weliswaar maskeervloeistof voor, maar dat beschadigt het papier te gauw naar Geertje's zin. Ook kan je met een kaars delen van het papier vet maken, waardoor de verf niet in kan trekken. Een voorbeeld is een schilderij met bloemen, waarvan de contouren van de bloemen met grote halen

kaarsvet zijn aangezet. Hierdoor zijn dit lichte strepen gebleven, wat een levendig effect geeft. Weer een andere manier is zout op de natte aquarelverf strooien; de kleur trekt in het zout en dat plekje wordt dan wit. Als de verf droog is, kan je het zout er gemakkelijk afvegen en zijn de witte vlekjes zichtbaar. Geertje heeft voor haar meeuw in de storm geen zout gebruikt, maar soda. Ze wist vooraf niet hoe de soda zou reageren, maar het resultaat is goed: het is gedeeltelijk blijven zitten en het drie-dimensionale versterkt de impressie van de dichte hagelbui. Het zou als een nadeel kunnen worden gezien dat je nu nog niet weet hoe het stuk er door het gebruik van soda over tien jaar uit zal zien, maar Geertje vindt dat eerder spannend dan een probleem. De beste werken ontstaan door spontaniteit, is haar overtuiging. Ze laat haar nieuwste experiment zien, nog in wording, mensfiguren met aquarelverf op wit schildersdoek gezet. In tegenstelling tot het zuigende aquarelpapier blijft de verf op het doek precies liggen zoals het wordt geschilderd. Ze wil nog zwarte accenten aanbrengen en daarna zal het met olieverflak moeten worden afgelakt voor fixatie.

De onderwerpen die Geertje kiest lijken, zoals eerder gezegd, uit de losse hand gekozen. Dat blijkt wel en niet waar te zijn. Veelal zijn de onderwerpen voortgekomen uit de opdrachten gekregen van haar docent – met altijd iets van een plaatje of een foto wordt de eigen interpretatie daarvan gevraagd –, of later thuis uit een herhaling en andere benadering van diezelfde opdracht. Opdrachten bevorderen de creativiteit, is de gedachte. En zo zijn er relatief veel stukken met bloemen, een dankbaar onderwerp om mee te experimenteren. En dus ook de huisjes, stadsgezichten en landschappen, vooral in wintertijd, en de dieren, zoals koeien, een schaap en de eerder genoemde kippen. Er zijn relatief weinig schilderijen met een mensfiguur centraal, maar een heel aardige is inmiddels eigendom van haar oudste zoon: een roodgejast kind op de rug gezien dat aan de waterkant staat. De onderwerpen die Geertje zelf heeft gekozen komen duidelijk uit haar directe leefomgeving. Zo is er een tekening van een roos, gekregen van de vriend van haar dochter. En dan is er een serie van drie, genaamd 'kleine zonden': een lege wijnfles met de kurk ernaast, een geopend zakje snoep met een los snoepje, en een asbak

met een peuk. 'Pubertijd ten voete uit' is een schilderij van de schoen van haar oudste zoon, waar ze op een avond door getroffen werd en op papier heeft gezet. Een dame op de expositie zei daarover tegen Geertje: 'Hier krijg ik kippevel van. Hier ga ik voor sparen'. Helaas is deze mevrouw inmiddels onverwacht overleden. Geertje is nu van plan het aan diens dochter te geven, omdat ze vindt dat het nu daar thuishoort. Aan deze onderwerpen wordt dus door Geertje met aquarelverf zowel als met acrylverf uitdrukking gegeven.

Werken met acrylverf is heel anders dan met aquarel: terwijl Geertje thuis op een grote tafel permanent de aquarelverf heeft klaarstaan voor wanneer ze even tijd heeft, kan acrylschilderen er niet zomaar even tussendoor. Je kunt niet zittend werken, maar het moet staand achter het schildersdoek op een ezel. En omdat er wel eens een druppel valt en acrylverf niet uitwasbaar is, moet je er

andere kleren voor hebben aangetrokken. Acrylverf droogt heel snel, wat een aangepaste werkwijze vereist. Ook is het zwaarder en bijna ondoorschijnend, waardoor werken in laagjes niet werkt. Om toch nuances aan te brengen, schildert Geertje verschillende kleuren tegelijkertijd. Ze doet dit door meerdere kleuren op haar penseel te nemen en in een streep op het doek te zetten. Kleuren mengen op het doek of op de kwast heeft haar voorkeur boven op het palet. Het goede van acryl is, zegt ze, dat je het eenvoudig kunt oververven als het resultaat je niet bevalt. Weer getuigen de vele stukken met bloemen ervan dat ze een gewillig onderwerp zijn om mee te experimenteren. Maar ook de huisjes zien we terug, al dan niet met kleurige akkers ervoor. De huisjes zijn heel ruw getekend met luciferhoutjes met bijna onverdunde bruine acryl. Daarna heeft Geertje de dikke lijnen uit laten vloeien met een penseeltje met water waar ze dat nodig vond, zodat lichte bruine nuances en

schaduwten zijn ontstaan. Zeker ook door de kleurstelling doen het effect denken aan huisjes in Portugal of Israël. Om reliëf in een dergelijk schilderij te verkrijgen kun je pasta, een verdikkingsmiddel, door de acryl verwerken. Geertje houdt van het driedimensionaal effect dat dan bereikt wordt en gebruikt in plaats van pasta ook sierkiezel of iets anders. Kinderen, die altijd graag aanraken, kunnen dat reliëf rustig met de handjes voelen, zegt ze. Dat kan helemaal geen kwaad. Een prachtig voorbeeld van reliëfwerk in het 'Schaap'. Het is de kop en groot gedeelte van het lijf van een wit schaap, waarbij de zware manen met pasta zijn verdikt wat de impressie van wol verlevendigt. De vele kleuren die in de manen gebruikt zijn moeten gedurfd genoemd worden, maar doen het heel goed op een kleine afstand. De achtergrond is in verschillende richtingen geschilderd en er is met tissue met waterig wit overheen gegaan om deze te verlevendigen. Mensen kiezen het stuk dat ze willen kopen op heel persoonlijke gronden, vertelt Geertje. Ze kiezen niet om wat de kunstwaarde zou zijn, maar op wat het bij hen oproept. Een advocaat zag haar 'Schaap met lammetje' en verklaarde zijn keuze met: "Dat schaap is de schaapjes op het droge hebben". Het schilderij hangt nu in zijn praktijk en daar roept het nu reacties op van cliënten: "het schaap naar de slachtbank"; "een schaap in wolfskleren"... En een veearts koos, niet verwonderlijk, een meter bij een meter grote afbeelding van koeien. Bij de koeien is dezelfde techniek met pasta gebruikt om de witte haar gedeelten en de snuit van de koe te accentueren. Opvallend is dat Geertje's acrylen vaak geen lijst hebben; zij schildert de beeltenis door tot op de zijkant van het doek.

De schilderijen van Geertje laten zien dat ze beslist talent heeft en als je door haar werken gegaan bent begin je de eigen hand te herkennen. Je moet het ook wel in je hebben, zegt Geertje, maar ze is van mening dat je veel kunt leren: leren kijken, de perspectieftheorie, en de kleurenleer. Ze is ervan overtuigd dat in principe iedereen het zou kunnen: "Het is een eigen expressie die altijd goed is. Net als je eigen gevoel altijd goed is, zo is ook de eigen expressie altijd goed. Dan wordt het altijd wat." Maar wat ze wel nodig vindt, en wat haar zo aantrekt, is de durf en het enthousiasme: "Als je het leuk vindt, straal je dat ook uit. Dan maakt het niet uit of je het goed kunt of niet."

De onmisbare steun van het thuisfront

De maandenlange voorbereiding op een marathon vreet tijd. Dat geldt ook voor de duizenden die in Rotterdam niet van start gaan voor een podiumplaats. Wie naast een baan en het gezin wekelijks vier of vijf stevige trainingen doet, heeft een druk bestaan. **Annette Galama-Boers** (1.14.146/152) over de steun van hun supporters thuis.

Ze werkt drie dagen als verpleegkundige in het Erasmus Medisch Centrum, waar haar man als cardioloog lange dagen maakt. Thuis hebben ze de zorg voor hun drie zoons. En tussendoor probeert Annette Galama-Boers (42) vier keer per week tijd vrij te maken voor de marathontraining. Het is spitsuur in Huize Galama-Boers. Jouke (10) en Geert (7) vliegen door de kamer. Vader Tjebbe zit nog even achter de computer. Annette zet de borden op tafel voor de avondmaaltijd en houdt intussen ook de pannen in de gaten. Zelf eet Annette nog niet mee.

Ze heeft haar loopkleding al aan zodra het eten is opgeschept, verdwijnt ze voor een paar uur naar de atletiekvereniging. Oudste zoon Hidde (bijna 12) is al eerder vertrokken voor zijn honkbaltraining. Vier jaar geleden ontdekte Annette het hardlopen. "Ik had wel wat andere sporten gedaan voor die tijd, maar het lopen kreeg me meteen te pakken. Ik was zó ontzettend fanatiek dat ik na acht maanden de marathon al wilde lopen. Maar ik trainde te hard en raakte geblesseerd. Daardoor start ik nu pas voor de derde keer," vertelt ze. "Maar het zijn voor het gezin wel a-sociale tijden om te gaan trainen," vindt ze. "In die laatste maanden voor de marathon moeten we de dagen heel goed plannen. De drie jongens doen elk twee sporten. Alles bij elkaar hebben we dertien trainingen per week. Ze doen wel veel zelf en we kozen verenigingen hier in de buurt voor hen. Maar je moet als ouders toch alles in de gaten houden." Annette traint op dinsdag en donderdagavond in een van de loopgroepen van PAC. Op zon-

dagochtend doet ze – liefst ook met de groep – een lange duurloop. "En in de maanden vóór de marathon probeer ik ergens nog een vierde training in te passen," zegt de verpleegkundige. Eigenlijk had ik voor dit jaar geen marathon gepland, maar ik heb me toch weer laten verleiden." En het is het allemaal waard. "Als zondag Lee Towers zingt en daarna die marsmuziek klinkt. Dat is écht fantastisch. Na de finish ben ik total loss en moet ik vreselijk huilen. Maar daarna leef ik een paar weken op een roze wolk."

Ze had vorig jaar drie uur en 46 minuten nodig om zover te komen. De eerste ging in 4.11 uur. "Hoe je ook traint, in de laatste kilometers moet je toch door het stof. Maar lopen is leuk, het is een vorm van macht om je grenzen te verleggen," vindt ze.

Toch is het straks, na drie marathons, wel even genoeg. "Het is niet goed om al te lang heel veel activiteiten in te weinig uren te proppen. Ze kunnen me thuis nu soms al niet bijhouden. Ik bruis gewoon van energie door die marathontrainingen. Ik blijf wel lopen, maar schaatsen is mijn tweede passie, ik zou graag de elfstedentocht een keer willen rijden." Bijna iedere loper heeft het zelf al wel ervaren: de marathon begint pas na 30 kilometer. "Het 32 kilometerpunt ligt

hier vlak bij ons huis," zegt Annette. Daar staat zondag het hele gezin om haar aan te moedigen voor dat laatste, loodzware stuk. Ook elders zien ze vrienden en bekenden langs het parkeerders. "Daarom hoef ik ook niet naar Berlijn of New York. Ik loop graag voor mijn thuispubliek".

Bij eerdere marathons is Tjebbe wel eens een stuk meegefietst. Zondag mag Jouke zijn moeder op zijn skates een tijdje vergezellen, zo hebben ze afgesproken. Liefst ging hij mee tot aan de Coolsingel, maar Annette heeft hem al gezegd dat de organisatie dat niet op prijs zal stellen.

Jouke heeft wel eens een duurlooptje van vijf kilometer gedaan, vertelt hij. Geert niet. "Ik vind er niets aan dat lopen," zegt de jongste van de twee resoluut. Vader Tjebbe heeft het ook geprobeerd. "Maar ik ben meer een fietser. Ik ga binnenkort als recreant de Amstel Gold Race rijden."

Ze eten wel erg veel pasta, nu de marathon nadert. "Waarom doen we dat. Is het soms in de aanbieding?" opperde Jouke onlangs. "Nee joh. Dat doen we omdat ik dan harder kan lopen," antwoordde Annette.

Bron: *Algemeen Dagblad*, 7 april 2006

Annette Galama-Boers tijdens spitsuur in de keuken. FOTO PIM RAS

De nuchterheid van Nederlandse diva's

Een operadiva gaat niet gauw iets te ver, als zij de aandacht wil trekken. Zo presteerde Rosine Stoltz het rond 1840 in de Parijse Opera om een concurrente weg te pesten door midden in een aria voor haar langs over het podium te lopen, onderwijl een bord macaroni leeg etend. Platenproducent Walter Legge, de echtgenoot van de befaamde sopraan Schwarzkopf, omschreef de diva als een vrouw met 'een niets ontziende eerezucht, een monomaan egoïsme en een onstilbare honger naar roem'. En hij kan het weten.

Joost Galema (1.14.31/51) combineert in 'Diva' beschrijvingen van legendes van weleer en grote buitenlandse sterren van nu (Fleming, Bartoli en Gheorgiu) met interviews met vijf Nederlandse grootheden, Cristina Deutekom, Jard

van Nes, Roberta Alexander, Charlotte Margiono en Miranda van Kralingen. En die laatste zijn het meest lezenswaard, omdat ze zicht bieden op vijf heel verschillende, nuchtere persoonlijkheden.

Deutekom vertelt onder meer over het diepe dal waarin zij belandde na haar afscheid; wij lezen over de nachtmerries en de overgang die Jard van Nes kwelden, en over de problemen van een zwarte zangeres die Roberta Alexander aan den lijve ondervond ('de meeste dirigenten en regisseurs vinden dat een gravin uit de zeventiende of achttiende eeuw niet zwart kan zijn. Anderzijds hebben ze er geen enkele moeite mee om een blanke zangeres zwart te schminken voor de rol van Aïda of Cleopatra').

Charlotte Margiono is openhartig over de rol van haar overleden vader in haar loopbaan, haar allergie en de verschuivende belangen in de operawereld: „In onze wereld ligt de macht bij de intendanten van operahuizen, regisseurs, dirigenten, decorbouwers en kostuumontwerpers. In die volgorde. Pas daarna, bijna onder in de hiërarchie, schuiven de zangers aan.”

De al jaren in Friesland wonende Miranda van Kralingen verkondigt verfrissend eigenzinnige opvattingen. Voor haar geen pogingen om de eeuwige jeugd in stand te houden ('aan mij begon de vergankelijkheid al te rukken rond mijn 25ste). En divagedrag is al helemaal niet aan haar besteed.

Ze breekt de staf over Angela Gheorgiu die niet op het laatste Edison Gala wilde zingen, omdat haar naam te klein op de affiches stond. Van Kralingen: „Voor mij zijn zulke zangeressen - en er zijn er vele - geen kunstenaars, maar megalomane egoïsten die als mantra preve-

en: 'Ik ben geweldig, uitzonderlijk, ik ben beroemd, ik ben een diva'. Nee, jullie zijn gewoon vervelende mensen, van wie ik de stem niet meer hoeft te horen.”

Bij het boekje hoort een cd met fragmenten van de vijf Nederlandse diva's. Op een daarvan is het Noord Nederlands Orkest te horen dat Van Kralingen begeleidt tijdens de Wilgenaria uit Verdi's 'Otello'.

Bron: LC, Wim Vervoort

JOOST GALEMA: *Diva*. Portretten van beroemde en beruchte zangeressen. Paperback met CD. Archipel, Amsterdam; 167 blz. € 13,95.

“Bij de NCRV herontdekte ik mijn fascinatie voor godsdienst”

Joost Galema is eindredacteur Cultuur en Godsdienst bij NCRV Televisie. Hij verzorgt momenteel de eindredactie voor Debat op 1, het nieuwe debatprogramma van de EO en de NCRV, dat vanaf 2 april elke zaterdag om 20.30 uur op Nederland 1 te zien is.

Debat op 1

“Het idee voor een gezamenlijk debatprogramma op Nederland 1 kwam vanuit de afdeling Cultuur en Godsdienst van de NCRV. Dat verbaasde me niet. Ten opzichte van de KRO en de EO, de twee andere grote bespelers van Nederland 1, denk ik dat de NCRV van nature de meest naar buiten gerichte cultuur heeft. Zo'n nieuwe samenwerking is uiteraard een zoektocht. Er komen in alle opzichten verschillende culturen samen en dat gaat blijkbaar altijd met koudwatervrees gepaard. Maar het loopt tot nu toe verbazend soepel. *Debat op 1* zal zich vooral moeten onderscheiden doordat verschillende levensbeschouwingen – het christendom, de islam en de 'ongelovigen' – de confrontatie met elkaar zullen aangaan over actuele kwesties. En ook presentatoren Jacobine Geel en Andries Knevel zullen zich in het debat mengen.”

Eigen fouten

“Ik ben opgegroeid in een katholiek gezin in Friesland. We gingen naar het openbaar onderwijs, want katholieke scholen waren er niet en mijn ouders gunden ons niet aan de protestanten. We lazen de bijbel niet, maar kenden de

catechismus. We werden niet geacht voor onszelf te denken. Door die hiërarchie kreeg het geloof iets plichtmatigs. Ik vind de generatie van mijn ouders weinig spiritueel, weinig beziel, en dat dreef me weg. Bij de NCRV herontdekte ik mijn fascinatie voor godsdienst. Het protestantisme past ook beter bij me; ik ben wel iemand van het woord, iemand die ook het liefst zelf op ontdekkingsreis gaat en daarbij zijn eigen fouten wil maken.”

Kritische journalistiek

“Als freelance journalist, schrijver en eindredacteur werk ik behalve voor de NCRV ook nog voor de NCRV Gids en de Elsevier. Daarnaast ben ik bezig met het schrijven van een boek. Het is eenvoudig de wereld op te delen in vijanden, in overzichtelijke achtertuinen met stevige muren ertussen. De journalistiek maakt zich vaak schuldig aan dat soort simplisme. Die fixatie op het conflict verontrust me. Het is mooi af te lezen aan verslagen van voetbalwedstrijden. Eindigt een wedstrijd in een doelpuntloos gelijkspel, dan is de aanval onmachtig. Wordt het daarentegen 5-5, dan zijn de verdedigers lachwekkend slecht. En dat heet kritische journalistiek. Wij roepen iedereen ter verantwoording, maar zelf wanen we ons onaanastbaar. ‘Wie denkt Balkenende wel dat hij is?’ roepen en schrijven we, maar durven we onszelf die vraag ook te stellen?”

Rechtvaardigheid en waarheid

“Begrippen als ‘rechtvaardigheid’ en ‘waarheid’ zijn illusies geworden. Mooi geweven tapijten waaronder menige ideologie of machthebber zijn minachting voor het individu verstopt. Ik vind dat wij het recht verspeeld hebben om woorden als rechtvaardigheid en waarheid in de mond te nemen. In het bijbelboek Wijsheid staat een citaat, dat ik erg typerend vind voor onze tijd: ‘Onze kracht zal bepalen wat gerechtigheid is, want iets dat zwak is heeft geen waarde. Laten we de rechtvaardige in het nauw drijven, want hij is ons alleen maar tot last’.”

Aarding streeft naar leiderschap op wereldmarkt. En dat streven zal in realiteit worden omgezet, zegt directeur **IJsbrand Galema** (1.14.55/78); foto Braam van de Biezen

Alarmerend tekort technici

Economische groei wordt geremd door MARTIJN UBELS

ZOETERMEER/APELDOORN

Er dreigt nu de economie aantrekt een fors tekort aan technici in Nederland. Ondernemersorganisatie Vereniging FME-CWM vreest dat over een halfjaar tienduizend vacatures door gebrek aan met name hoger opgeleide technici niet ingevuld kunnen worden. Indien maatregelen uitblijven vreest FME-CWM voor grote nadelige gevolgen voor de economie.

Volgens FME-CWM, voor ondernemers in de technologisch-industriële sector, staan momenteel al vijftienhonderd tot tweeduizend vacatures open. Het gaat vooral om nieuwe banen voor hoogopgeleide technici, die ontstaan doordat de economie aantrekt en er voor technische bedrijven aanzienlijk meer werk is. Het gaat met name om bedrijven in de metaal en elektrotechnische sector, waaronder ook automatiserings-, installatie-, ingenieurs- en onderhoudsbedrijven. Naar schatting zijn tweehonderdduizend mensen werkzaam in deze sector. FME-CWM noemt de situatie zeer zorgelijk. ‘Als er op korte termijn niets gebeurt bestaat de kans dat een flink deel van de werkgelegenheid naar het buitenland verdwijnt’, aldus woordvoerder W. Berentsen.

Maatregelen

FME stelt vier maatregelen voor om het tij te keren. FME wil direct contact tussen scholen en bedrijven, zodat studenten met een beter op het bedrijfsleven toegesneden kennisniveau instromen. ‘Scholen onderkennen dat zij daar wat laten liggen. Zo erkende de HBO-raad gelukkig onlangs dit probleem.’ Bedrijven moeten voorts huidige personeelsleden meer bijscholen, zodat zij naar een hoger werk- en denkniveau doorgroeien. FME wil verder dat bedrijven zo snel mogelijk beginnen met het zelf intern opleiden van nieuw personeel. Tot slot pleit FME bij de politiek voor maatregelen die het makkelijker maken buitenlandse krachten in te huren. Nu moeten bedrijven in hun ogen te lange procedures doorlopen. Daarbij moeten zij onder meer aantonen dat een arbeidskracht een meerwaarde is en Nederlanders niet voorhanden zijn. ‘Terwijl je juist snel wil beschikken over kennis van bijvoorbeeld buitenlandse ingenieurs. Die procedures zijn ook een probleem bij buitenlanders die stage en studie volgen in Nederland. Na die periode kan onze economie helaas niet van hen profiteren.’ Het gebrek aan technische krachten is al langer een probleem. Zo merken middelbare scholen en vervolgoopleidingen een gebrek aan belangstelling voor technische studies. ‘Door de economische groei komt de toch al krappe arbeidsmarkt nóg meer onder druk te staan.’ *Bron: de Stentor, 14 februari 2006*

Het lonkend perspectief van Rusland

Gerben de Boer (47) uit Tirns en **Sjoerd Galema** (43) uit Hartwerd zijn Friese boeren met moderne boerderijen en zonder emigratieplannen. Toch zitten zij samen met oud-melkveehouder Daam van der Leij (62) uit Menaldum, voormalig akkerbouwer Tjitte Poelstra uit Kimsward, ondernemer Wiebe Sierksma uit Leeuwarden en bedrijfseconoom Ryken Folkertsma uit Heerenveen in een groot melkveehouderijbedrijf 60 kilometer ten zuiden van Moskou.

Rusland lonkte door de verhalen van agrarisch consultant Siebren van der Zwaag, toen nog werkzaam bij adviesbureau Farmco. In Nederland zijn de mogelijkheden om iets groots aan te pakken beperkt. En beide actieve boeren waren al langer nieuwsgierig naar een activiteit in het buitenland, waar ze hun vleugels kunnen uitslaan zonder de band met het oude bedrijf te verbreken. Galema had zijn ogen al eens de kost gegeven in andere landen, zoals Roemenië, Portugal en Zuid-Afrika. De Boer kreeg zin in een buitenlandse onderneming door bezoeken aan onder andere Oost-Duitsland, Ierland en de Verenigde Staten. De mogelijkheden die in Rusland voorhanden waren en de steun die ze daarbij kregen, gaven de doorslag.

Kunstje

In Rusland kwamen ze in contact met de Russische ondernemer Sergei Lupechin. Die zocht de deskundigheid om de melkveebedrijven van zijn kolchoz tot succesvolle ondernemingen te maken. Galema: „Wy kinne it keunskje om in molkfiebedriuw op te setten. Dat besykje wy tegearre mei Lupechin yn Ruslan.” In Rusland ontbreken de structuren. De Boer: „Dêryn sit foar ûs de útdaging.” Lupechin beschikte over de bezittingen van een oude coöperatie van 4500 hectare. De melkveepoot met 350 koeien hing er een beetje zietogend bij. „En Lupechin hat in hekel oan ferlies.”

Met Fryskaya gingen de Friezen een joint venture met hem aan. Lupechin bracht de gebouwen, het vee en het land in. De Friezen hun kennis en geld voor de broodnodige investeringen. De oude betonnen aanbindstallen wisten ze met materiaal van De Boer Stalinrichtingen

Sjoerd Galema (1.14.137/147) en Gerben de Boer (rechts): „Yn Nederlân sitte de boeren dy't yn de wrâld de molkfeehâlderij opsette kinne.”

om te bouwen tot enkele redelijk moderne ligboxstallen voor 475 koeien. Er komt dit jaar nog een jongveestal bij.

De dagelijkse leiding van de Russische boerderij is in handen van Gerrit Wagenaar uit Eastermar. Hij woont al wat langer in Rusland en spreekt de taal. Op het bedrijf werken nu nog zo'n veertig van het oorspronkelijke tachtig man sterke personeel. Dat personeel is nogal tegengevallen. Galema denkt dat het bedrijf uiteindelijk kan draaien op vijftien tot twintig man.

Investeren in nieuwe, jonge medewerkers is daarbij het credo voor de toekomst.

Module

Met zijn zessen hebben de mannen van Fryskaya een module bedacht, waardoor ze in verschillende teams om en om in Rusland zitten. Voor de rest blijven zeker De Boer en Galema ook gewoon doorgaan met hun bedrijven in Friesland.

Beiden hebben een rotsvast vertrouwen in de toekomst van de melkveehouderij, ook in Nederland. Ze rekenen voor, dat er mondiaal gezien een groei in de melkproductie zit van 1 procent per jaar, terwijl de consumptie met 2 procent per jaar toeneemt. Bovendien neemt die consumptie in groeiende

landen als Rusland en China ook nog eens flink meer toe.

De Boer: „Yn Nederlân sitte de boeren dy't yn de wrâld de molkfeehâlderij opsette kinne.” Daardoor zitten de Nederlandse melkveehouders voor de toekomst op goud, menen beiden. De risico's in Rusland zijn te overzien, doordat ze er met zes man in zitten. Bovendien hebben ze gezamenlijk ook de benodigde specifieke kennis in huis. Dat is ook wel nodig in een zich ontwikkelend Rusland.

Bron: Leeuwarder Courant 4 februari 2006, Nico Hylkema

Ambities in de Friese politiek

In de kranten lazen we in april ook dat Sjoerd Galema is voorgedragen als lijsttrekker bij de provinciale verkiezingen in 2007. Dat betekent ook dat hij mogelijk gedeputeerde van de provincie Fryslân wordt. Mocht het zover komen en daar weten we pas in 2007 meer van, dan zal er een nieuwe voorzitter voor de Stichting Gale/ama moeten komen, want als gedeputeerde zal hij een meer dan full time job hebben, aldus kondigde Sjoerd onlangs aan bij de redactie van deze familiekrant.

Muntmeester Galama

Het familiewapen van Vlielands burge-meester **Baukje Galama** (1.13.80, nr.4/150) is op vijfduizend muntjes geslagen. Galama fungeerde gistermiddag als muntmeester voor de flynt, het nieuwe Vlielanders betaalmiddel, dat nota bene door Terschellinger Jan Pieter Kok werd ontworpen. Naast het wapen van de rijksmuntmeester prijkt heel minuscule het wapen van de Galama's, een bord met een klaver vier. De burgemeester is best trots. Als statenlid blikte ze ook wel eens naar het plafond van de vergaderzaal in het Leeuwarder Provinciehuis, waar het Galamawapen eveneens blinkt.

Bron: Leeuwarder Courant 1 maart 2006.

NB: de redactie vraagt zich af of het wapen op deze munt hetzelfde wapen is als dat van de vergaderzaal. Wie weet hierop het antwoord?

Meer informatie over (familie)geschiedenis vindt u op internet, o.a. op www.genealogie.pagina.nl. En natuurlijk onze eigen website te vinden via www.galama.nl. Andere interessante webpagina's voor historisch onderzoek: www.graftombe.nl www.hisgis.nl www.stamboomsurfpagina.nl www.genlias.nl www.dodenakkers.nl www.archiefrkfriesland.nl

Commissie past op historie Bolsward.

BOLSWARD—Het beheer van de Bolswarder oudheidkamer op de bovenverdieping van het stadhuis is door de gemeente overgedragen aan een groep deskundige vrijwilligers. De oudheidkamer wordt bestempeld als een historisch kenniscentrum met een bijzondere collectie van voorwerpen en informatie over de historie van Bolsward. De pas geïnstalleerde beheerscommissie gaat zich bezig houden met inventariseren, categoriseren, aanschaffen, lenen, conserveren en tentoonstellen van de voorwerpen.

Bron: Leeuwarder Courant 15 november 2005

De nieuwe Einstein moet in Europa wonen

Europa is begonnen aan een economische en wetenschappelijke neergang, schreef Fareed Zakaria. **Titus J. Galama** (1.14.64, nr.1/93) en Erik Frinking delen zijn zorg over het wetenschappelijk klimaat, maar betogen dat het tij kan worden gekeerd met de oprichting van een Europees Instituut voor Technologie.

In het NRC Handelsblad van 15 februari 2006 wordt een voorbeeld genoemd van Edward Witten in de VS, waar onderzoekers over veel ruimere budgetten beschikken en meer concurrentie bestaat tussen onderzoeksinstituten en daardoor op een hoger nivo komen te liggen. Europese wetenschappers hebben deze omstandigheden niet en trekken graag naar Amerika om aldaar hun onderzoek te verrichten, zo schrijven Galama en Frinking. De EU wil eigenlijk geen nieuwe instituten opzetten, maar Galama en Frinking pleiten juist wel voor zo'n instituut, dat niet gehinderd wordt door bestaande structuren.

De nummers bij de vermelde personen in deze krant verwijzen naar de nummers met paginanummers uit het Gala/ema boek dat in 1999 is verschenen. Dit boek is verkrijgbaar bij de redactie en kost € 45, exclusief € 5 portokosten.

Het winkeltje

De boerderijen route over de 13 boerderijen van Ysbrand Klazes Galema; formaat A5, gedrukt; € 3,50

Reünie boekjes 1989 met allerlei familie gebeurtenissen, de eerste aanzet tot het grote familieboek, formaat A4; € 3,50

Familiewapen, gedrukt formaat A5 vouwfolder, in kleur en met uitleg; € 3,50

Galama en Galema, Verhalen en meer anno 2004, uitgegeven tijdens de reünie september 2004, formaat A4, 40 pagina's; € 6,50

Werkstuk van Igo Galama (1.14.87, nr.1/108) getiteld **De opkomst en het verval van het fortuin van Ysbrand Klazes Galema**, 2005; formaat A4; € 7,50.

Bovenstaande artikelen (prijzen incl. verzendkosten) te bestellen bij Eelco Galama, Nw. Rapenburg 39, 8935 BG Leeuwarden. Tel. 058-2800016.

Eventuele adreswijzigingen opsturen naar Wieke Schimmel-Galama, Meedenerweg 17, 9892 TB Feerwerd, tel. 0594-528575; E-mail: wieke-kees-schimmel@planet.nl

Naam:

Adres oud: adres nieuw:

Pc+woonplaats oud: Idem nieuw:

Opmerkingen:

